

Nr 33.

Bevillningsutskottets betänkande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning angående ändrad lydelse av 3 § 3 mom. och 4 § 2 mom. förordningen den 3 maj 1929 (nr 62) om särskild skatt å bensin och motorsprit.

I en den 30 mars 1951 dagtecknad, till bevillningsutskottet hänvisad proposition, nr 163, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen antaga vid propositionen fogat förslag till förordning angående ändrad lydelse av 3 § 3 mom. och 4 § 2 mom. förordningen den 3 maj 1929 (nr 62) om särskild skatt å bensin och motorsprit.

Beträffande författningsförslagets lydelse tillåter sig utskottet hänvisa till propositionen (s. 2—3).

Av statsrådsprotokollet i ärendet inhämtas följande.

Enligt 3 § 3 mom. tredje stycket förordningen den 3 maj 1929 (nr 62) om särskild skatt å bensin och motorsprit skall i fråga om bensin, som tillverkats inom riket, tillverkaren för varje kvartal uppräta och före utgången av påföljande månad till kontrollstyrelsen insända en på tro och heder avgiven deklARATION angående den myckenhet bensin, som utlämnats under kvartalet. Inom samma tid skall skatten för den under kvartalet utlämnade myckenheten av tillverkaren inbetalas genom insättning å statsverkets checkräkning i riksbanken för kontrollstyrelsens räkning.

I 4 § 2 mom. nyssnämnda förordning finnas motsvarande bestämmelser för partihandelsbolag som avses i förordningen angående försäljning av rusdrycker och för tillverkare av motorsprit i avseende å deklARATION av motorsprit som bolaget utlämnat eller som tillverkaren efter tillstånd jämlikt 21 § 2 mom. förordningen angående tillverkning och beskattning av brännvin uttagit för användning i egen rörelse. Enligt 4 § 4 mom. förordningen om särskild skatt å bensin och motorsprit skall samtidigt med insändande av deklARATION angående motorsprit den enligt deklARATIONEN upplupna skatten erläggas.

Jämlikt 5 § a) sistnämnda förordning må restitution av skatt, som i förordningen avses, åtnjutas för bensin eller motorsprit, som i oförändrat skick utföres till utrikes ort eller svensk frihamn. Dock må enligt 6 § första stycket förordningen restitution som nu sagts åtnjutas allenast för så vitt utförelsen omfattar en myckenhet av minst femhundra liter bensin eller motorsprit på en gång. I enlighet med föreskrift i 4 § andra stycket

kungörelsen den 26 juni 1948 (nr 370) med tillämpningsföreskrifter till förordningen om särskild skatt å bensin och motorsprit skall ansökning om sådan restitution göras hos generaltullstyrelsen eller, i den mån styrelsen delegerat prövningsrätten å lokal tullmyndighet, hos denna myndighet samt vara åtföljd av en av sökanden på tro och heder avgiven försäkran att stadgad skatt blivit erlagd för varan.

Genom förordningen den 15 december 1950, nr 659, har föreskrivits, att vad i förordningen om särskild skatt å bensin och motorsprit stadgas angående skatt å motorsprit icke skall äga tillämpning under tiden den 1 januari 1951—den 30 juni 1952.

Generaltullstyrelsen och *kontrollstyrelsen* ha i gemensam skrivelse hemställt om ändring av 3 § 3 mom. förordningen om särskild skatt å bensin och motorsprit. I skrivelsen uttalas, att det nuvarande beskattningsförfarandet innebär i fråga om bensin, som tillverkats inom riket och därefter utföres, att därå belöpande skatt först erlägges till kontrollstyrelsen och sedermera efter särskild ansökning restitueras av generaltullstyrelsen. Sådana restitutioner hava på senare tid visat sig kunna avse betydande belopp. Sålunda har under år 1950 till Kopparrans oljeaktiebolag vid tre olika tillfällen restituerats 1 280 425 kronor 5 öre, 7 923 698 kronor 10 öre respektive 1 068 773 kronor 85 öre. Då det för tillverkaren torde innebära vissa olägenheter, icke minst med hänsyn till räntekostnaderna, att till skattemyndigheternas förfogande ställa så stora belopp, som det här varit fråga om, har hos generaltullstyrelsen under hand framhållits önskvärdheten av att sådan författningsändring vidtoges, att avdrag för utförd vara finge göras vid skatteinbetalningen. Dylik avdragsrätt är medgiven i vissa andra skatteförfattningar, exempelvis i 4 § förordningen den 7 juni 1935 (nr 259) om accis å margarin och vissa andra fettvaror och i 17 § förordningen den 15 december 1939 (nr 887) angående tillverkning och beskattning av maldrycker. Ämbetsverken framhålla vidare att de icke anse det påkallat att begränsa den ifrågasatta avdragsrätten på sätt i 6 § första stycket förordningen om särskild skatt å bensin och motorsprit föreskrives i fråga om restitution av skatt för bensin, som utföres.

I infortrade yttranden ha *statskontoret* och *riksräkenskapsverket* förklarat, att de icke ha något att erinra mot generaltullstyrelsens och kontrollstyrelsens förslag.

Departementschefen har till stöd för det i propositionen framlagda förslaget anfört följande:

»I likhet med ämbetsverken anser jag skäl föreligga att ändra ifrågavarande bestämmelser så att tillverkare i sin deklaration över utlämnad bensin får göra avdrag för bensin som i oförändrat skick utförts till utrikes ort eller svensk frihamn. Den nuvarande ordningen medför onödig omgång både för

myndigheterna och tillverkaren, och denne belastas med räntekostnader som icke äro sakligt motiverade.

Ämbetsverkens framställning avser endast bensin. Utförsel av motorsprit förekommer i praktiken ytterligt sällan. Härtill kommer att f. n. till den 1 juli 1952 ingen skatt å motorsprit utgår. För att få enhetlighet i bestämmelserna kan det emellertid likväl vara lämpligt att i detta sammanhang göra motsvarande ändring beträffande partihandelsbolagets deklaration av motorsprit.

Jag förordar sålunda att 3 § 3 mom. och 4 § 2 mom. förordningen om särskild skatt å bensin och motorsprit ändras i överensstämmelse härmed. Ändringarna böra träda i kraft den 1 juli 1951.»

Utskottet. Utskottet, som icke funnit anledning till erinran mot Kungl. Maj:ts förslag, får hemställa,

att riksdagen måtte, med bifall till Kungl. Maj:ts förevarande proposition nr 163, antaga det vid propositionen förgade förslaget till förordning angående ändrad lydelse av 3 § 3 mom. och 4 § 2 mom. förordningen den 3 maj 1929 (nr 62) om särskild skatt å bensin och motorsprit.

Stockholm den 13 april 1951.

På bevillningsutskottets vägnar:

ADOLV OLSSON.

Närvarande:

från första kammaren: herrar Sjödahl, Heüman, Gustaf Elofsson, Velandier, Petrén, Ramberg, Wehtje, Einar Eriksson, Werner och Rune Johansson; samt

från andra kammaren: herrar Olsson i Gävle, Sandberg, Björklund, Jonsson i Skedsbygd, Kristensson i Osby, Hagberg i Malmö, Olofsson, Brandt, Gunnarsson och Kärrlander.